

[Berlau]

Det er derfor efter vores opfattelse vigtigt, at man fjerner sig fra den ulyksalige diskussion. Det kan ærgre mig – nu må man ikke sige guds-jammerligt, men så jammerligt i hvert fald – det kan ærgre mig jammerligt, at SF og Socialdemokratiet ligger så pladask på maven for det Fællesskab, som de hævder skal komme os alle sammen til gavn i fremtiden, vel vidende, at det ikke er det, der vil blive tilfældet. Og med den viden går de altså nu hen og bilder nordmændene og svenskerne ind, at fremtiden ligger i, at disse to lande tilslutter sig Fællesmarkedet. Man arbejder hen imod det; man lover dem, at det skal komme til at fungere, og man har endda ikke alene fået nedsat officielle kontorer i bl. a. Norge, men jeg kan også forstå, at der er ansat specielle embedsmænd, som ligefrem har til opgave at sørge for at narre svenskerne og nordmændene på dette område. Jeg synes, det er forargeligt, og man burde skamme sig over at have den slags holdninger og føre den slags politik.

Fru Margrete Auken kom med et lille hib til Fælles Kurs og sagde, at i SF isolerede de sig bestemt ikke, og de var interesseret i at lave verden om. Jamen til hvad? Lave verden om til det, som Fællesmarkedet har gjort ved vores land? Skaffet os hundredtusinder af arbejdsløse, slagtet flere hundrede virksomheder, gjort landbruget fuldstændig udueligt, fiskeriet nedlagt, skibsværftsindustrien osv. osv.? Der er jo ingen grænser for de eksempler, der kan nævnes på, hvorledes Fællesmarkedet i sit virke og i sit væsen rent faktisk har været skadende for Danmark. Derfor er der jo også – og heldigvis da – i dag i den danske befolkning et inderligt had til Fællesmarkedet, som man altså nu i øjeblikket forsøger at gøre sig til talsmand for at de andre arme nordiske borgere skal røde sig ind i.

Det er ikke at lave verden om, det er at gøre verden værre, for så vidt SF fortsætter ad den ulyksalige sti, som man er slået ind på. Hvis verden skal laves om, så skal den laves om for borgerne i de enkelte lande, og den skal ikke laves om for monopoler og for overnationale organer, for bureaukrater og embedsmænd og politikere, som fører en luksuriøs og behagelig tilværelse inden for disse institutioner. Der er jo ingen grænse for, hvad man kan stille til rådighed for så vidt der er tale om, at disse mennesker skal føre en rar tilværelse, rejse rundt i verden og sikre sig, at de har det mere behageligt end de mennesker, som de laver skade for.

Vi ville meget gerne have styrket det nordiske samarbejde, men på baggrund af de bemærkninger, der er faldet i debatten her i dag og ministerens oplæg til diskussionen, beklager jeg at måtte sige, at vi agter at undlade at stemme til spørgsmålet, idet vi ikke kan og vil acceptere, at svenskerne og nordmændene skal proppes ind i en større helhed, og det er jo det, der er sagen. Det er ikke ordene, der er faldet her i salen i dag, der er det interessante. Det interessante stod at læse i B.T. i dag.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Hvis hr. Berlau ikke havde været medlem af Folketinget, så ville jeg sige, at det var meget forståeligt, at det var svært at finde ud af, hvad der foregik i den debat, for det er jo ikke ligefrem den nordiske debat, der i øvrigt præger det, der foregår i Danmark. Men nu er hr. Berlau medlem af Folketinget og burde derfor være lidt bedre orienteret om, hvordan det foregår.

Der er ikke tale om, at vi vil melde Norge eller Sverige ind. Der er tale om, at Norge og Sverige – og Finland for den sags skyld også, hvis de kan komme af sted med det – gør, hvad de kan for at få forbedret deres forhold. Det er desværre sagen. Der er oven i købet det at føje til, at hele EFTA-samarbejdet nærmest er blevet indrettet på at sidde og skrive EF's harmoniseringer af et langt stykke.

Det, som SF, som er et internationalistisk parti – åbenbart og tydeligvis i modsætning til Fælles Kurs – har haft imod EF, er ikke, at vi har et internationalt samarbejde, men at det i så udpræget grad har været præget af kapitalistisk samarbejde. Der findes faktisk også kapitalister i Norden. Det er bl.a. nogle af dem, der har kørt en snæver samarbejdspolitik med EF. Det er i øvrigt nordmændene, der i starten har lavet det værste skibsregister, hvilket jeg tror hr. Berlau er klar over.

Det, vi prøver at sige til vores nordiske venner, er: Hvad om vi fandt frem til en samnordisk strategi for den udvikling, der er i Europa, sådan at vi er med til, gerne tager føringen i udformningen af det indre marked, der under alle omstændigheder bliver?

Det er det, der har været vores plan. Jeg ved godt, at det ligger langt ud over, hvad Fælles Kurs turde komme i nærheden af at lave af dri-